

КОГАТО ТЕ БОЛИ

Дейвид Уилкерсън
1 Декември 1978

По един или друг начин, всички нас ни боли. Всички сме пътници в един и същ кораб. Дори щастливата, безгрижна тълпа я боли. Опитват се да прикрият болката с пиянства и шеги, но не се получава. Кой изпитва болка? Родителите на блудни синове и дъщери. Милиони родители са били дълбоко наранени от дете, което е отхвърлило съветите им. Тези родители страдат поради заблудите и престъпленията на детето си, което преди е било нежно и добро.

Болка изпитват и жертвите на разбити семейства. Изоставената жена, която е била отхвърлена от съпруга си заради друга. Съпруг, когото жена му вече не обича. Деца, които живеят в несигурност. Други боледуват. Рак, проблеми със сърцето и десетки хиляди други болести. Трябва да е ужасно да чуеш от доктора „Имаш рак, може да умреш!“. Мнозина, които четат това послание са изпитвали подобна болка и агония.

Любовни раздели. Приятели се разделят, потъпквайки всичко, което някога е било красива връзка. Всичко, което остава е разбито, наранено сърце.

Ами безработните? Обезверените, чиито мечти са се срутили? Инвалидите? Затворниците? Хомосексуалистите? Алкохолиците?

Истина е! По един или друг начин, всички нас ни боли. Всеки човек на тази земя носи своето си бреме, болка и страдание.

Неизлечимо е

Когато си дълбоко наранен, няма човек на тази земя, който е в състояние да заличи вътрешните ти стракове и агонии. Дори най-добрите ти приятели не са в състояние да разберат битката, през която преминаваш или нанесените ти рани.

Само Бог може да прекрати вълните депресия и чувството на самота и провал, което те обзема. Само вяра в Божията любов може да спаси страдащия ум. Нараненото и разбито сърце, което тихо страда, може да бъде излекувано само чрез свръхестественото дело на Светия Дух и нищо по-малко от Божествена намеса не би помогнало.

Бог трябва да се намеси и да упражни контрол. Той трябва да се намеси в живота ни в критичната точка, да протегне любящите си ръце и да доведе тези страдащи тяло и ум под закрилата и грижите Си. Бог трябва да се прояви като грижовен Баща и да демонстрира, че е там, за да подобри нещата. Той трябва чрез собствената Си мощ да разсее буреносните облаци, да прогони отчаянието и меланхолията, да изтрие сълзите и да замени скръбта с душевен мир.

Защо аз, Господи?

Това, от което боли най-вече е, че ти знаеш че обичаш силно Бог, въпреки това не можеш да разбереш на какво се опитва да те научи в живота ти. Би могъл да разбереш защо молитвите ти остават без отговор, в случай, че си охладнял към любовта Му. Ако си бягал от Бог, може би могъл да разбереш защо изпитанията продължават да прииждат. Ако си смазан от грях грешник, който е презрял Божиите неща, може да вярваш, че заслужаваш лошо да страдаш. Но ти не бягаш, не Го отхвърляш по никакъв начин. Копнееш да извършиш съвършената Му воля. Копнееш да Му служиш със цялата си сила. И поради това болката те изтощава до такава степен. Кара те да мислиш, че правиш нещо абсолютно погрешно. Поставяш под съмнение духовната си зрялост, а понякога дори се съмняваш, че си нормален. Глас вътре в теб ти нашепва „Може би някъде греша! Може би страдам толкова много, защото Бог не намира много добро в мен! Вероятно съм толкова извън волята Му, че трябва да ме дисциплинира, за да ме направи послушен.“

Приятелите се опитват да помогнат

Наранено или разбито сърце е най-мъчителната болка, която човечеството познава. По-голямата част от останалите болки са само физически. Но нараненото сърце трябва да понася физическа и духовна болка. Приятели и близки могат да облекчат физическата болка на разбитото сърце. Когато са наоколо, смеещи се, обичащи и грижовни, физическата болка се успокоява и настъпва временно облекчение. Но когато падне нощта, с нея идва ужаса на духовната агония. Болката винаги е по-силна през нощта. Самотата връхлита като облак когато слънцето залезе. Болката се усилва, когато останеш сам, опитвайки се да намериш начин как да се справиш с вътрешните гласове и страхове, които продължават да изплуват.

Приятелите ти, които не разбират през какво минаваш, предлагат всевъзможни лесни решения. Губят търпението си с теб. Те са преди всичко щастливи и безгрижни и не разбират защо просто не „се чупиш от това“. Подозират, че се искаш да те съжаляват. Напомнят ти, че света е пълен с хора с разбити сърца, хора изпитващи болка, които въпреки това са оцелели. Най-често искат да се молят с тази разрешаваща всички проблеми молитвена панацея. Казват ти да „освободиш вярата си, да изискваш обещанието, да изповядаш изцерение и да се оставиш отчаянието си.“

Всичко това е чудесно, но е проповед, която обикновено идва от християни, които не страдали много в живота си. Те са като „бавачките“ на Йов, които имаха отговор на всички въпроси, но които не успяха да облекчат болката му. Йов им каза : „Всинца сте безполезни лекари.“ (Йов 13:4 бел. пр). Благодарни на Бог за добронамерените приятели, но ако те можеха да почувстват агонията ти макар и за един час, биха сменили тона. Веднъж ги поставете на ваше място, да почувстват онова, което чувствате вие, да изживеят вътрешната болка, която изживявате и ще ви кажат: „Как, за Бога, можеш да го понесеш? Не бих могъл да понеса това, през което преминаваш.“

Времето не лекува нищо!

А после, ето и старото като света клише „Времето лекува всичко“. Казват ти да си стоиш там, да се усмихваш и да очакваш времето да упои болката ти. Но аз предполагам, че всички правила и клишета за самотата са измислени от щастливи хора, които не познават болката. Звучат добре, но не са истина. Времето нищо не лекува; само Бог лекува.

Когато страдаш, времето само усилва болката. Отминават дни и седмици, а болката си стои. Страданието няма да изчезне, няма значение какво казва календара. Времето може да изтласка болката по-надълбоко в съзнанието ти, но един мъничък спомен може да я изкара на повърхността. Честно казано, не ти помага много, че и други християни са страдали преди теб през вековете. Може да се идентифицираш със страдащи Библейски образи, които оцеляха след страхотни болезнени изпитания. Но да знаеш, че и други са минали през големи сражения не успокоява болката в пазвата ти. Когато четеш как те победоносно излязоха от сраженията си, а ти все още не си, само ти причинява още болка. Кара те да си мислиш, че те са били много близо до Бог, щом са получили такъв отговор на молитвите си. Но те кара и да се чувстваш недостоен за Господ, защото проблема ти не се решава, въпреки всичките ти духовни усилия.

Още по-зле

Хората рядко биват наранявани само веднъж. Повечето хора, които страдат, могат да ви покажат и други рани. Болка връз болка. Разбитото сърце обикновено е някое нежно и чупливо. То е лесно разбиваемо, защото не е защитено от твърда обвивка. Нежността погрешно е възприемана като уязвимост от сърца с твърда обвивка. Кротостта е погрешно възприемана като слабост. Тоталното отдаване на другия е възприемано като „преиграване“. Сърце, което не се страхува да признае нуждата си от любов е погрешно възприемано като „твърде мислещо само за секс“.

Излиза, че нежно сърце, което търси любов и разбиране, често се разбива по-лесно. Сърца, които са склонни да се доверяват, често са тези, които са най-наранявани. Светът е пълен с мъже и жени, които са отхвърлили любов, предложена им от добро и нежно сърце. Тези силни, корави сърца, които не вярват на никого, сърца, които дават малко, които настояват непрекъснато да им се показва любов, които винаги изчисляват, които винаги манипулират и служат само на себе си, които се страхуват да поемат риск; това са сърцата, които рядко биват разбити. Не се нараняват, защото няма какво да се нарани. Те са твърде горди и егоистични за да позволят който и да е да ги накара да страдат по някакъв начин. Те разбиват сърцата на другите и тъпчат чупливите души, които докосват живота им, само защото са толкова коравосърдечни и притъпени спрямо болката сърца, че си мислят, че всеки трябва да е като тях. Коравите сърца не харесват сълзите. Мразят да се обвързват. Чувстват, че нещо ги задушава, когато трябва да споделят от сърцето си.

Разбивачите на сърца не се измъкват лесно!

Част от болката, през която преминава разбитото сърце е мисълта, че причинителят, разбилият сърцето ни, ще се измъкне безнаказано. Сърцето казва :” Аз страдам и съм наранено, а и аз плащам цената. Този, който ме разби се измъква безнаказано, а трябва да си плати за това, което ми причини.”

Това е проблема с кръста – обикновено неправилния човек бива разпнат. Но Бог пази книгите и в Деня на съда те ще бъдат отворени. Но дори в този живот, тези, които разбиват сърца и нараняват хора плащат висока цена. Няма значение по какъв начин се опитват да оправдаят вредните си действия, те не могат да заглушат плача на този, когото са наранили. Както кръвта на Авел, която викаше от земята, виковете на разбитото сърце могат да пробият бариерата на времето и пространството и да тероризират и най-коравите сърца. Откровени лъжи обикновено причиняват болката. А всеки лъжец трябва да бъде изправен на съд в крайна сметка.

Има ли мехлем за разбитото сърце? Има ли цяр за тези дълбоки, душевни рани? Може ли частиците да бъдат залепени и сърцето да стане дори по-силно? Може ли човек, който е изпитал такава ужасна болка и страдание да възкръсне от прахта на депресията и да заживее нов и по-силен начин на живот? Да! Твърдо да! Ако ли не, тогава Божието Слово би било измишльотина, а Самият Бог би бил лъжец. А това не може да бъде! Позволете ми да споделя с вас няколко прости мисли за това как можете да се справите с болката.

1. ПРЕСТАНЕТЕ ДА МИСЛИТЕ КАК И ЗАЩО СТЕ БИЛИ НАРАНЕНИ!

Това, което ви се е случило е съвсем нормална човешка болка. Не сте единствените. Такава е човешката природа. Дали сте били прави или не, не означава абсолютно нищо в този момент. Всичко, което има значение сега е желанието ви да напреднете в Бог и да вярвате в тайнствената Му работа във вашия живот.

Библията казва: „Възлюбени, не се чудете на огнената изпитня, която дохожда върху вас, за да ви опита, като че ви се случва нещо чудно; но радвайте се за гдето с това вие имате обещание в страданията на Христа, за да се зарадвате премного и когато се яви Неговата слава.” (1 Петрово 4:12-13) Бог не ви е обещавал безболезнен начин на живот. Той ви обеща „изход”. Обеща ви помощ, за да се справите с болката си. Сила, за да се изправите отново на крака, когато залитате от слабост.

Най-вероятно сте направили онова, което е трябвало да направите. Били сте в Божията воля, честно следвайки сърцето си. Влязохте с отворено сърце, готови да се раздадете. Бяхте мотивирани от любов. Не оставихте Божията воля, някой друг я изостави. Ако не е така, нямаше да сте този, който страда толкова много. Страдате, защото се опитахте да бъдете честен. Не разбирате защо всичко се срути пред очите ви, когато Бог е в контрол на всичко. Сърцето ви пита: „Защо, на първо място, Бог ми позволи да се озова в цялата тази ситуация, след като знаеше, че от нея няма да излезе нищо?” Но отговорът е ясен. Юда беше призван от Господ. Беше предопределен да бъде Божи човек. Беше избран от Спасителя. Можеше

да бъде мощно използван от Бог. Но той изостави Божия план. Разби Исусовото сърце. Това, което започна като красив, съвършен Божии план, завърши като катастрофа, защото Юда избра да следва собствения си път. Гордост и инат разбиха Божия план, който беше в сила.

Така че оставете чувството си за вина. Спрете да се самообвинявате. Спрете да премисляте къде сте сгрешили. Онова, което мислите в момента, е онова, което наистина има значение за Бог. Не сте направили грешка, най-вероятно просто сте дали твърде много. Трябва да кажете като Павел: „Колкото повече обичах... толкова по-малко обичан бях...” (1 Коринтяни 12:15 KJV)

2. СПОМНЕТЕ СИ, ЧЕ БОГ ЗНАЕ ТОЧНО КОЛКО МОЖЕТЕ ДА ПОНЕСЕТЕ И НЯМА ДА ПОЗВОЛИ ДА БЪДЕТЕ ИЗПИТАНИ ДОКРАЙ!

Любящият ни Баща каза: „Никакво изпитание не ви е постигнало освен това, което може да носи човек; обаче, Бог е верен, Който няма да ви остави да бъдете изпитани повече, отколкото ви е силата, но заедно с изпитанието ще даде и изходен път, така щото да можете да го издържите.” (1 Коринтяни 10:13)

Най-лошото богохулство е мисълта, че Бог е причината за всичките ви страдания и болки. Че Небесният ти Баща те наказва. Че Бог мисли, че се нуждаеш още един-два пъти да ти разбият сърцето преди да си готов да приемеш благословието Му. Не!

Истина е, че Господ наказва този, когото люби (Евреи 12:6 бел. пр.). Но това наказание е само за малко и няма за цел да ни нарани. Бог не е причината за объркването в твоя живот. Нито пък ти. Поради човешка грешка е. Врагът сее бурени в полето на усилията ти. Случило се е поради заблудата на някого около теб, който е загубил вяра в Бог. Врагът се опитва да ни нарани чрез други хора, точно както се опита да нарани Йов чрез невярващата му жена.

Небесният ти Баща уверено бди над теб. Всяко твое действие се наблюдава. Всяка сълза се събира в бутилка. Той се идентифицира с всяка твоя болка. Чувства всяка рана. И знае кога си бил подложен на достатъчно мъка от врага. Той се появява и казва: „Стига!” когато болката вече не те приближава към Господ, когато, напротив – започне да проваля духовния ти живот - Бог се намесва. Той няма да позволи вярващо в Него дете да пропадне поради твърде много болка и агония в душата. Когато болката започне да ти пречи, когато започне да спъва растежа ти, Бог трябва да се намеси и да те изкара от битката за малко. Никога няма да позволи да се удавиш в сълзите си. Няма да позволи болката да ти размъти ума. Той обещава да дойде точно на време, да изтрие сълзите ти и да ти даде радост вместо плач. Божието Слово казва: „Вечер може да влезе плач да пренощува, а на сутринта иде радост.” (Псалм 30:5)

3. КОГАТО ТЕ БОЛИ НАЙ-МНОГО, ОТИДИ В СКРИШНАТА СИ СТАИЧКА И ИЗПЛАЧИ ЦЯЛАТА ГОРЧИЛКА

Исус плака, Петър плака – горчиво! Петър носеше в себе си болката от отричането от самия Божий Син. Скиташе сам из планините, плачещ в тъгата си. Тези горчиви сълзи произведоха в него сладко чудо. Той се върна, за да разтърси царството на Сатана.

Жена, на която и е била отрязана едната гърда, написа книга, озаглавена „Отначало плачеш“. Наскоро говорих с приятел, който току що беше информиран, че е неизлечимо болен от рак. Първото, което правиш – каза ми той – е да плачеш, докато останеш без сълзи. После започваш да се приближаваш до Исус, докато не разбереш, че си в силната Му прегръдка.

Исус никога не отвърща глава от плачещо сърце. Той каза: „Сърце съкрушено и разкаяно... няма да презра.“ (Псалм 15:17). Господ никога няма да ти каже : „Стани и си изпий лекарството! Стискай зъби и си подсуши сълзите.“ Не! Исус пази всяка сълза във вечната Си бутилка.

Боли ли те? Много ли? Тогава стани и плачи! И продължи да плачеш, докато сълзите пресъхнат. Но нека тези сълзи идват само от болка, не от неверие или от самосъжаление.

4. УБЕДИ СЕБЕ СИ, ЧЕ ЩЕ ОЦЕЛЕЕШ, ЩЕ ПРЕВЪЗМОГНЕШ БОЛКАТА, ЖИВ ИЛИ МЪРТЪВ, ТИ ПРИНАДЛЕЖИШ НА ИСУС!

Животът продължава. Ще се изненадаш колко много можеш да понесеш когато Бог ти помага. Щастието е невъзможно без болка или рани. Абсолютно невъзможно. Истинското щастие те учи как да живее ден за ден, въпреки всичката болка и скръб. То (щастие) те учи как да се радваш в Господ, без значение какво се е случило в миналото. Може би се чувстваш отхвърлен. Може би изоставен. Вярата ти може би е слаба. Може би си мислиш, че битката е загубена. Скръб, сълзи, болка и празнота може би те поглъщат понякога, но Бог все още е на трона Си. Той все още е Бог! Не можеш да си помогнеш! Не можеш да прекратиш болката. Но благословеният ни Бог ще дойде при теб, ще положи любящата си ръка под теб и ще те повдигне, за да седнеш отново в небесни места. Ще те освободи от страха от смъртта. Ще ти разкрие безкрайната си любов към теб.

Погледни нагоре! Окуражи се в Господ. Когато мъглата те огради и не можеш да видиш никакъв изход от дилемата си – полегни отново в ръцете на Исус и просто Му се довери. Той трябва да направи всичко! Искане да Му се довериш, да Му вярваш. Искане силно да изкрещиш: „Исус ме обича! Той е с мен! Няма да ме предаде! Той работи сега! Няма да бъде повален! Няма да бъде победен! Няма да бъде жертва на Сатана! Няма да загубя ума си или посоката си! Бог е на моя страна! Обичам Го и той ме обича!“ Най-важна е вярата. А вярата е основана на: „Ни едно оръжие скроено против тебе не ще успее“ (Исая 54:17)

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1978 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[When You Hurt](#)